

[Knud Hansen.]

og lignende. Han anmodede Ministeren om, at man snart maatte faa nedsat det Elektricitetsraad, som skulde afløse Elektricitetskommissionen, og som skulde have en betydelig større Myndighed, end Elektricitetskommissionen har. Jeg ved, at der fra københavnske Ingeniører har været Forslag fremme om, at dette Elektricitetsraad skulde have en saadan Myndighed, at der skulde særlig Godkendelse fra dette til, naar der var Tale om Udvidelse af bestaaende Anlæg, og Raadet skulde kunne bestemme, om det maatte anses for gunstigere for en By at tage Elektriciteten fra en anden By eller et andet større Anlæg.

Det ærede Medlem Hr. Rager henviste til, at der har været et Møde af Repræsentanter for Elektricitetsværker i Danmark, hvor man har givet Tilslutning hertil. Jeg vil dog gerne have Lov til at oplyse, at de købstadkommunale Elektricitetsværker for ganske nylig har holdt et Møde, hvor de har taget absolut Afstand derfra. Hvis denne Ordning skulde gennemføres, vilde dette Raad komme til fuldstændig at bestemme, om der maatte foretages og hvem der maatte foretage Udvidelser, om Naboværker f. Eks. maatte forbindes ved en Hovedledning, eller lignende; Kommunerne vilde blive fuldstændig umyndgjort, det var ikke dem, men Elektricitetsraadet, der skulde bestemme, hvad de maatte foretage sig.

Der har været nedsat et Udvalg, som har afgivet et Par Betænkninger. Den første kom i August 1929, og den indeholdt store Planer med Hensyn til Forbindelser med Tyskland, med Norge og Sverige; den indeholdt Planer om, at der skulde lægges en stor Ledning paa 60 000 Volt ned gennem Jylland, og naar Planerne var gennemført, saaledes som man havde tænkt sig, skulde der kun være store Værker i Aabenraa, Aarhus, Aalborg og Odense — Fyn skulde forbindes med Jylland; alle de andre Byer skulde kun have Transformatoranlæg, ikke selvstændige Værker.

Hvad det økonomiske Resultat heraf vilde være blevet, tror jeg, det er lidt vanskeligt at beregne i Øjeblikket; hvad der derimod er aldeles givet, er, at en Mængde Mennesker vilde blive gjort arbejdsløse, men om Kommunerne eller Forbrugerne vilde faa billigere Elektricitet af den Grund, tror jeg, det i dette Øjeblik er vanskeligt at fastslaa. Det er en selvsagt Ting, at skal der lægges store Hovedledninger til Sverige og til Norge, saa er disse uhyre kostbare,

og en saadan stor Hovedledning ned gennem Jylland er ogsaa overordentlig kostbar.

Jeg var noget forbavset over den Kritik, det ærede Medlem Hr. Rager fremsatte. Det ærede Medlem gik saa vidt, at han gjorde en Henstilling, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at gengive. Det ærede Medlem sagde:

„Jeg vil gerne gøre Landboerne, som bor i Eggen derovre,“

altsaa i Eggen fra Kolding til Horsens,

„dem, over hvis Marker Ledningen skal føres, opmærksom paa, at naar de faar præsenteret en Anmodning om, at disse Ledninger fremføres, vil de gøre en statsøkonomisk god Gerning ved at nægte Tilladelse dertil; derved kan de fremkalde en Ekspropriation, som kan sinke Sagens Udvikling og medføre, at Elektricitetskommissionen allerede i sin nuværende Skikkelse kan gøre en væsentlig Indsats i denne Sag.“

Jeg kan ikke forstaa denne Henvendelse paa anden Maade, end at den nuværende Elektricitetskommission, naar der bliver anmodet om Ekspropriation, skulde søge at sabotere denne, saa Sagen blev trukket i Langdrag, indtil Elektricitetsraadet bliver nedsat. Men det, der er Kærnen i dette, er, at disse Kommuner skulde ikke have Lov til at foretage et saadant Anlæg, men Elektricitetsraadet skulde kunne sige: det maa ikke anlægges, det skal I ikke have Lov til.

Jeg tror ikke, at Kommunerne er kommet saa vidt endnu, at man inden for Kommunerne og inden for alle de Omraader, hvor der er store Værker, der forsyner Omraadet med Elektricitet, er tilbøjelig til at ville underkaste sig det Diktatur. Hvis der blev vedtaget en Lov, der bestemte dette, blev man naturligvis nødsaget til det. Men da det ærede Medlem Hr. Rager har rettet denne Henvendelse til Ministeren om at fremme et Lovforslag, hvorved Elektricitetsraadet faar denne store Myndighed, vil jeg gerne henvende mig til den højtærede Minister og sige til ham: Lad endelig være med at komme med et Forslag, hvorved Kommunerne paa den Maade bliver bundne, saaledes at deres Handlefrihed bliver ganske udelukket. Hvis der skulde opnaas Enighed mellem de 4 jyske Byer, jeg har omtalt, om at anlægge en saadan Ledning, som jeg her har nævnt, vil jeg da ogsaa haabe, at Elektricitetskommissionen vil være loyal, hvis der bliver Tale om Ekspropriationer, og vil lade foretage disse saa hurtigt ske kan.